

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor kultury a památkové péče
Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

Č.j.: KUOK 62005/2021

V Olomouci dne 18. června 2021

Sp.zn.: KÚOK/21489/2021/OSKPP/685

Počet listů: 3

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Sabina Soušková

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení ve věci přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o státní památkové péči), t a k t o:

(dále jen obviněný),

se uznává vinným

ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámil záměr provádět stavební činnost – stavbu rodinného domu se dvěma bytovými jednotkami a dvou garáží na pozemku v k.ú. ..., na území s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky. Stavba byla zahájena v I. pololetí 2020.

Za tento přestupek se obviněnému ukládá podle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči

pokuta ve výši 100 Kč, slovy: sto korun českých.

Obviněnému se dále dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ukládá **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, ve výši 1 000 Kč, slovy jeden tisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol ..., variabilní symbol

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče (dále jen správní orgán), obdržel dne 15. 2. 2021 pod č.j. ARUB/732/2021 DS od Archeologického ústavu Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., podnět k zahájení řízení ve výše uvedené věci, neboť na pozemku v k.ú. ... nebyla splněna oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči v souvislosti s novostavbou rodinného domu se dvěma bytovými jednotkami v k.ú. Stavba se nachází na území s archeologickými nálezy I. kategorie a nepochybně došlo k ohrožení archeologického dědictví.

Opatřením ze dne 7. 5. 2021 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámil záměr provádět stavební činnost – stavbu rodinného domu se dvěma bytovými jednotkami včetně přípojek, dvou garáží, dvou retenčních nádrží, vsakovacích tunelů, zpevněných ploch, oplocení a terénních úprav na pozemku v k.ú. ..., na území s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Nařízeného ústního jednání dne 19. 5. 2021 se obviněný spolu s ostatními stavebníky domu dostavil a na dotaz správního orgánu, proč jako stavebníci nesplnili v dostatečném předstihu oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, uvedli následující: „Zajištěním stavby jsme pověřili firmu ..., která měla na základě naší smlouvy zajistit vše potřebné“.

Na dotaz správního orgánu, kdy byla stavba zahájena, uvedli: „Stavba byla zahájena v I. pololetí 2020, nyní jsou provedeny základy a hrubá stavba.“.

Na dotaz správního orgánu, v jakém rozsahu byly provedeny zemní práce realizované v roce 2020, uvedli stavebníci následující: „V současné době je provedena pouze základová deska, hrubá stavba RD a základová deska pro 2 garáže. Přípojky na sítě, retenční nádrže, terénní úpravy a zpevněné plochy nejsou provedeny.“.

Závěrem jednání stavebníci uvedli: „Vůbec jsme nevěděli o výše uvedené oznamovací povinnosti a spoléhali jsme na stavební firmu, která měla vše zajistit. Ještě dnes učiníme oznámení Archeologickému ústavu AV Brno k pracem, které budou teprve prováděny. Výkop byl prováděn pouze pro základové pasy 40-80 cm hluboko. Na pozemku byl proveden zářez do terénu okolo 3 obvodových zdí z důvodu sklonu terénu. Při veškerých stavebních pracích jsme byli přítomni a víme tedy, že zde nebyl učiněn žádný nález. Veškerá vykopaná zemina (jíl) je na místě stavby a kdykoliv umožníme archeologům průzkum vytěžené zeminy. Je nám líto, že k takové situaci vůbec došlo a budeme nápomocni v případě potřeby výzkumu.“.

Okamžitě po ústním jednání učinili stavebníci dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči oznámení o stavební činnosti Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., tuto skutečnost oznámili správnímu orgánu.

Dle sdělení Archeologického centra Olomouc, příspěvkové organizace ze dne 1. 6. 2021 byl proveden archeologický dohled archeologem Archeologického centra Olomouc na předmětné stavbě dne 21. 5. 2021 a 25. 5. 2021 za situace, kdy na pozemcích již byla postavena základová deska na základové pasy pro rodinný dům. Dohled byl proveden během výstavby inženýrských sítí, retenčních nádrží a terénních úprav. Stavebníci dále také poskytli obsáhlou fotografickou dokumentaci výkopů základových pasů. Během dohledu nebylo zjištěno narušení archeologických situací. Na základě kvalifikovaného odhadu a dle celkové velikosti stavby je odhadovaná maximální cena archeologického dohledu na celé stavbě, včetně toho, pokud by byl proveden také během výkopu základových pasů, na 5 000,- Kč (bez DPH). Odhadovaná maximální cena archeologického dohledu při výkopu základových pasů by činila 3 000,- Kč (bez DPH).

Opatřením ze dne 3. 6. 2021 dal správní orgán obviněnému možnost před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě do 16. 6. 2021.

Dle 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Cílem ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči je umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu před zničením archeologických situací stavební nebo jinou činností.

Dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Dle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči lze za tento přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněný nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, když neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět stavební činnost na pozemcích v k.ú. ..., a to konkrétně stavbu rodinného domu se dvěma bytovými jednotkami a dvou garáží.

Stavbu přípojek, dvou retenčních nádrží, vsakovacích tunelů, zpevněných ploch, oplocení a terénních úprav na pozemcích v k.ú. ... ještě před zahájením stavební činnosti stavebníci oznámili dne 19. 5. 2021 Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., v souladu s ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Skutečnost, že obviněný nesplnil uvedenou oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a území na kterém byla činnost prováděna, je územím s archeologickými nálezy potvrdil Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., ve svém dopise ze dne 8. 2. 2021 č.j. ARÚB/732/2021 DS. Archeologický ústav dále uvedl, že se jedná o území s archeologickými nálezy I. kategorie, kde musí v případě provádění zemních prací proběhnout záchranný archeologický výzkum.

Obviněný nepopřel, že neoznámil svůj záměr provádět výše uvedenou činnost Archeologickému ústavu Akademie ČR, když do protokolu z ústního jednání dne 19. 5. 2021 uvedl: “ Vůbec jsme nevěděli o výše uvedené oznamovací povinnosti a spoléhali jsme na stavební firmu, která měla vše zajistit. Ještě dnes učiníme oznámení Archeologickému ústavu AV Brno k pracem, které budou teprve prováděny.“.

Neoznámením záměru provádět výše uvedenou činnost bylo znemožněno provedení záchranného archeologického výzkumu na předmětných pozemcích.

Splnění oznamovací povinnosti není zákonem vázáno na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště nebo ohrožení provedení archeologického výzkumu. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy.

Nesplněním uvedené oznamovací povinnosti naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

Jelikož se obviněný dopustil jednání jako fyzická osoba, je nedílnou součástí posuzování odpovědnosti obviněného za spáchaný přestupek rovněž otázka jeho zavinění. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o přestupcích k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. V daném případě není zákonem forma zavinění výslovně stanovena, proto stačí zavinění z nedbalosti. Při posouzení způsobu zavinění správní orgán vycházel z vyjádření stavebníků do protokolu dne 19. 5. 2021, kdy uvedli, že vůbec nevěděli o výše uvedené oznamovací povinnosti a spoléhali na stavební firmu, která měla vše zajistit.

Pokud jde o formu zavinění, správní orgán vyhodnotil jednání obviněného jako nedbalost nevědomou, neboť obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Na základě výše uvedeného považuje správní orgán za prokázané, že jednáním obviněného byly naplněny formální znaky projednávaného přestupku, tj. došlo k naplnění všech znaků uvedené skutkové podstaty přestupku. K úplnému vyhodnocení jednání obviněného bylo nutno zohlednit i materiální stránku tohoto jednání, tedy míru nebezpečnosti jeho činu pro společnost. Míra společenské nebezpečnosti u přestupků musí být alespoň nepatrná. V tomto ohledu správní orgán posoudil konkrétní veřejný zájem, který byl porušen. Tímto veřejným zájmem je požadavek na ochranu archeologického dědictví, který je zajišťován prováděním záchranných archeologických výzkumů na základě oznámení osob, které budou provádět stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy, archeologickému ústavu.

Skutečnost, že obviněný předem neoznámil záměr provádět výše popsanou činnost archeologickému ústavu a znemožnil provedení záchranného archeologického výzkumu, ohrozil tímto shora uvedený veřejný zájem a to v míře vyšší než nepatrné.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 100 Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby a to s ohledem na skutečnost, že se jedná ze strany obviněného o první nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval, další stavební činnost řádně oznámil a umožnil provedení záchranného archeologického výzkumu.

Dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Správní orgán v souladu s ust. § § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, uložil dále obviněnému povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sportu, kultury a památkové péče, Jeremenkova 1142/40a, Olomouc.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Sabina Soušková
vedoucí oddělení památkové péče

Obdrží: